

Авторитет фермера Кужидла - проти латифундистів

Роман ІВАНЧУК

Хочеться про щось мирне і добре, наприклад, про хліб, який у полі. А про хліб найкраще говорити з фермерами. Ні, не тими, які приїжджають на наші землі з поважним статусом великих інвесторів, а з тими, які вирости поруч з нами.

Володимир Кужидло з Волі Баранецької, наприклад. Його господарство охоплює кілька сусідніх сіл. Розпочинав, можна сказати, з нуля, а виріс до числа знаних землеробів і має право сказати, що створює конкуренцію

великим інвесторам, яких у районі уже встигли охрестити латифундистами. Про конкуренцію трохи пізніше. Наразі про вирощене. Пан Володимир має, станом на сьогодні, 657 гектарів землі, яку довірили йому 550 пайовиків-земляків. Ми не дуже хочемо лізти у чийсь бізнесові інтереси та рахувати чужі статки, але сам факт, що команда пана Кужидла збирала по 54 центнери зерна з гектара, свідчить про добру працю. Але одна справа - добра робота, а зовсім інша - що з того мають пайовики. Пайовики мають по 500 кілограмів зерна за гектар паю. Треба сказати, що то відчутна підмога, зважаючи на те, що людям у селах пшениця потрібна, а далеко не кожен має змогу дати раду своїм земельним паям. Знаєте, був час, коли селяни довіряли паї великим інвесторам, вважаючи, що вони найліпші і найнадійніші. Але почали рости свої фермери і посунули тих великих. Власне фермерське товариство пана Кужидла і зуміло "посунути". Люди нарешті збагнули, що свій ліпший, ніж чужий. Кажуть навіть, що важка техніка новітніх інвесторів, наприклад у Вербівці, товкла дороги роками і гадки ніхто не мав, щоб ту дорогу підремонтувати. Натомість Володимир Кужидло, щойно розпочавши працювати з Вербівкою, уже навіз на дорогу гравію. Буде продовжувати і в інших селах. Це попри вирішення інших соціальних та господарських питань. У рідних селах доводиться постійно допомагати і церкві, і школі, і Народному дому, і просто людям у біді. Здається, начебто не така вже й велика справа, а людям помітно і приємно.

У селах, де працює наш фермер, люди почасти прозріли і недавно практично усі передали свої паї пану Володимирі, відмовившись від інвестора. На зборах селян був і голова РДА Олег Домчак, який відстоював інтереси селян у їхніх прагненнях працювати з тим орендарем, з яким їм зручно та вигідно. Якщо раніше були ситуації, коли влада більше намагалася догоджати великим землевласникам, то нині частіше на боці людей, яких, на жаль, "капіталісти" обманювали. І наголосив на тому, що угоди із орендарями мають бути публічні, вигідні людям, з пріоритетом на соціальні проблеми сіл, якими, на жаль, багато років ніхто не цікавився.

Схід села висловився на користь пана Кужидла, а представники інвестора потерпіли фіаско. Однак, навіть після рішення селян почали заганяти техніку на чуже тепер поле. Сельчани обурилися і викликали міліціонерів. Після візиту правоохоронців інвестори вступилися. Знаєте, ми на початку хотіли писати про добре і мирне, наприклад, про хліб, але навіть у мирі конфлікти все одно є. Земельні конфлікти на мирній території! Але для нас важливо, що люди починають вірити своїм. Зрештою, рано чи пізно прийдемо до того, що кожне село народить свого господаря. Володимир Кужидло у цьому впевнений і готовий підтримати однодумців-аграрників Самбірщині. Розповів нам і про інше. Оті латифундисти навчилися брати у людей землю в оренду, а потім віддавати іншим орендарям. Виникають ситуації, коли сільські голови, не пильнуючи, що підписують їхні люди, по суті кидають їх у кабалу. Одні орендарі віддають землю іншим, а потім селянам кінці з кінцями годі стулити. Так можна взагалі своїх гектарів позбутися...

Спілкуючись з паном Володимиром, ми мимоволі перейшли на тему виборів. Бо хто б скільки хліба на полі не вирощував, а вибори йдуть за графіком. І знаєте, до якого висновку дійшли? Обирає наш нарід політиків - більш чи менш відомих, але вони частіше політики, яким байдужі проблеми простих селян, у яких кандидати, а потім і депутати, мало розумі-

ються. От і здалося нам, що настав час обирати не тих, хто вміє гарно балакати, прикриваючись модними на даний час партіями, а тих, які вміють створювати робочі місця, платити податки, вирощувати сільськогосподарську продукцію, допомагати нужденним. Ми не маємо на увазі у даному випадку пана Кужидла, ми собі просто так міркуємо...

І наостанок. Фермер обіцяв нас запросити на дожинки у своє господарство. Пам'ятаєте, були часи, коли після жнив вшановували жнивварів. Потім традиція забулася, бо великі інвестори дожинок не роблять, а от пан

Кужидло вирішив нагадати землякам традицію. Мабуть, буде подячна Богові молитва за врожай, премії жнивварям, художня самодіяльність, сільський почастунок хлібом і репортер "Високого Замку"...